

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXX
číslo 1/2020
březen 2020 – květen 2020

Z obsahu:

- K čemu všemu slouží Mobilní Rozhlas – str. 5
 - Masky oslavily příchod jara – str. 10
 - Život bez bariér v Nové Pace – str. 11
- Jan Tobiášek a počátky ochotnického divadla v Pecce – str. 12
 - Osud památek nám není lhostejný – str. 16
- Výroční schůze hasičů okrskového výboru – str. 18
 - Křížovky – str. 19

Otevření hradu pro návštěvníky se posouvá

Co jsem slyšel, tak široko daleko nikdo nic takového jaktěživ neviděl. Bývali jsme zvyklí, že když se na peckovském hradě otvírala turistická sezóna, bývala to velká sláva. Kryštofa Haranta s manželkou vítaly davy poddaných, hrad praskal ve švech, prodejci na jarmarku nestíhali balit zakoupený tovar, zásoby jídla a pití mizely rychlostí rychlíku Emil Zátopek na trase Vsetín – Praha a z hradních toalet občas stály fronty až k pokladně. To, co se dělo na hradě první dubnovou sobotu letos, ale předčilo naprosto všechna očekávání...

(pokračování na 4. straně)

Investiční akce pokračují...

Vážení spoluobčané, když jsme si na konci roku 2019 přáli hodně zdraví a štěstí, netušili jsme, jak v nadcházejícím roce splnění těchto přání bude pro nás to nejdůležitější. Z hodiny na hodinu se změnil způsob života každého z nás, stále si zvykáme na rozsáhlá omezení, přizpůsobujeme se vzniklým situacím.

Myslím si, že si většina z nás nyní uvědomuje, co je opravdu v životě důležité a bez čeho se klidně obejdeme. Budme ohleduplní k druhým, pomáhejme si, užívejme si chvíle se svými blízkými, teď je čas ubrat plyn. Tato choroba nám hodně bere, ale také nám dává možnost mnoho se naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější. Nyní si teprve uvědomujeme, že nám chybí pobyt v přírodě, mezi kamarády a známými. Máme strach o naše seniory, kteří jsou velmi zranitelní, vážíme si zdravotníků, obchodníků, všech, kteří jsou v první linii. Pochopili jsme, že si štěstí a zdraví koupit nemůžeme. Pokora, to je slovo, které se nyní skloňuje ve všech pádech. Budme pokorní, ohleduplní, dodržujeme pravidla a vše se nám podaří společnými silami zvládnout.

A co se ještě děje nyní na Peckovsku? Právě dokončujeme rekonstrukci bezpečné cesty v úseku od konce cyklostezky pod hradem k transformátoru a komunikaci mezi domky u bývalé Tiby. Práce pokračují i na dokončení terénních úprav u dvanáctibytovky.

V současné době bylo ukončeno výběrové řízení na restaurování mariánského sloupu na náměstí v Pecce. Na základě nejnižší cenové nabídky bude práce provádět restaurátorka paní Renata Poláková. Akce je rozdělena do tří etap, dílo by mělo být kompletně dokončeno na podzim roku 2022.

Doufám, že se podaří opravit nešťastný úsek krajské komunikace od úřadu směrem do náměstí. Zatím probíhají přípravné práce, je zde nefunkční dešťová kanalizace, tu je třeba zrevidovat a opravit, aby se už nemuselo zasahovat do tělesa komunikace.

V rozpočtu na letošní rok počítáme s přípravou projektů na opravy komunikací, jsou to cesty na Žižkově, v Chudobinci, pod kostelem. Jakmile budou projekty připraveny, postupně bude žádáno o stavební povolení a následně se pokusíme získat finanční prostředky. V této době to bude velmi složité, ale jedna z variant je etapizace úseků do několika let.

Držme si pěsti, ať se nám v co nejkratší době podaří COVID-19 porazit.

Velký dík patří všem, kteří pro občany Peckovska šili a šíjí ochranné roušky. Vážíme si toho.

Vám, našim občanům, děkuji, že respektujete a dodržujete opatření vlády České republiky vydaná v souvislosti s bojem proti šíření koronaviru. Sledujte stránky městyse, facebook, čtěte zprávy zaslané Mobilním Rozhlasem.

Hana Štěrbová

Výstava o P. Štemberkovi stále na cestách

Panelová výstava věnovaná 150. výročí narození P. Josefa Štemberky se po roce putování vrátila zpět do Pecky.

Připomínky významného peckovského rodáka a posledního lidického faráře zahájila vloni 12. května slavnostní mše v kostele sv. Bartoloměje, kterou celebroid biskup královéhradecký Mons. Jan Vokál a zúčastnila se jí řada čestných hostů včetně příbuzných P. Štemberky. Současně byla zahájena i zmíněná výstava, která byla před peckovským kostelem k vidění téměř měsíc.

Další dvě místa jejího hostování – Hradec Králové a Jičín – jsou spojena se Štemberkovým studiem. V druhém z nich absolvoval v letech 1883–1890 gymnázium, v tom prvním biskupský seminář. Výstavu v těchto městech mohli zájemci zhlédnout v měsících červnu (HK) a září (JC).

Své putování výstava zakončila symbolicky v Lidicích, kde byla přístupná volně v prostorách výstavní síně In Me-

moriam Památníku Lidice od 3. ledna do 28. února. Zpět do Pecky ji přivezli historici Památníku Lidice poslední únorový den.

Uplynulo jen pár dní a život v naší zemi i na celém světě se změnil kvůli zdravotní krizi. A najednou i neustále opakované věty o Josefu Štemberkovi chápeme trochu osobněji. Víme totiž, jak důležité je, aby se lidí, kteří zažívají nejistotu a strach z ohrožení, někdo ujal a povzbudil je. V souvislosti s nastalou situací o to víc docenujeme Štemberkovo vědomé rozhodnutí být v kritické chvíli s lidmi, kteří mu byli jako duchovnímu pastýři svěřeni, uklidnit jejich paniku a posílit modlitbou a duchovními úkony jejich lidskou důstojnost tváří v tvář zlu.

O výstavu je nadále zájem. V současné době se chystá její zpřístupnění v Moravské Ostravě.

Věra Kociánová

Otče, do tvých rukou svěřuji ducha svého

Milí občané, sestry a bratři, prožíváme počínajíc Popeleční středou postní dobu, což je období 40 pracovních dní + neděle, které doprovází těchto 6 postních neděl, při nichž se čtou texty z evangelia. „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš“ nebo: „Čiň pokání a věř evangeliu“ zaznívá při začátku přípravné doby k Velikonocům.

První neděle začíná čtením o Ježíšově půstu 40 dní na poušti, kde byl pokoušen od ďábla. Buďme si jisti, že pokoušení jsme i my, ke zlu, nekonat to, co máme, činit, co nemáme, nesmíme.

Druhá neděle pak uvádí věřící na horu proměnění, kde se ukázal učedníkům „zahalen Boží slávou“. K takové hoře třeba jako je Říp. Mojžíš přinesl z hory 2 kamenné tabule s 10 přikázáními a byl tam 40 dní, potopa trvala taky 40 dní a putování pouští opět 40, ale let.

O třetí postní neděli se Ježíš setkává se samaršskou ženou a nabízí jí život spojený s vírou v něho. Ježíš rozpozná minulost té ženy, touhy po štěstí a nabízí život čistý, cudný. V tuto neděli se představují „katechumeni“, tedy ti, kteří budou o Velikonocích pokřtěni a stanou se členy církve.

Čtvrtá neděle připomíná text uzdravení slepého, který tím, že byl uzdraven ze slepoty, i vyznal Krista za Pána a Mesiáše. Uznat nad sebou Boží autoritu a vyznat víru potřebuje mít i pokoru, kterou už dnes nemáme, tedy kdybychom chtěli, tak ano.

Pátá neděle je vyprávění o smrti přítele Lazara. Ježíš, ačkoli ví, že umírá, nechá ho zemřít, aby si Marta a Marie zakusili nejenom jeho smrt a pohřeb. Pak přichází on a vyvolá z hrobu mrtvého Lazara, kterého vzkřísil. Pomoc od mužů je nutná - odvalit kámen, od žen také - rozvázání ob vazů a další péči. Ježíš je Pánem nad životem a smrtí, je vzkříšení a život. Věříme tomu? Kdo má řidičák, pozná i pravidla, vyhlášku, věřící poznává Krista v bibli, katechismu, ve svědectví jiných...

Šestá Květná neděle připomíná Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Naše vláda zakázala při biatlonu kvůli korona-

viru přivítat vítěze v cíli. Ježíše vítají v Jeruzalémě zpěvem Hosana synu Davidovu. Pak jej nakonec velekněží s Pilátem klidně nechají odsoudit na smrt. Svatý týden je vyvrcholením Ježíšovy cesty pozemského života. Čtvrtek (Večeře Páně) Ježíš uzavírá Novou Smlouvou v Krvi – Mši svatou, v Pátek umírá za naši spásu. Otcí odevzdává svého ducha. Marii matce položili mrtvého Ježíše – Pieta. V sobotu odpočívá v hrobě.

Velikonoční neděle je dnem vzkříšení Krista z mrtvých. Hle, tvořím věci nové, on, Bůh má moc i nás vzkřísit, zbavit hříchu, stojíme-li o to. Ježíš dává věčný život, dává radost, pokoj pro naše duše ve smíření s ním a mezi sebou.

Přeji všem lidem na Pecce a v jejím okolí prožívat ve víře tyto dny příprav na Velikonoce i dobu velikonoční, spolu se svátky jara, pomlázkou a radost z probouzející se přírody.

Požehnané Velikonoce 2020 přeje váš kněz

P. Lubomír Pilka

Otevření hradu pro návštěvníky se posouvá

(Pokračování z titulní strany)

Kolona aut se kolem Pecky začala tvořit už hned po páteční půlnoci, řada turistů stavěla na příjezdové cestě k hradu stany a provizorní nocležny, aby u té slávy mohli být mezi prvními. Nekonečná fronta se před samotným otevřením hradu táhla až za obzor někam ku Zvičině. Hrad se v ostrém jarním ranním slunci blýskal čistotou na míle daleko. Schodiště pokrýval ten nejluxusnější červený samet. Stočlenný sbor právě na Veselce dokončil generální zkoušku velkolepé uvítací skladby, v nově obnovené kašně na hradním nádvoří technici zapojili nejmodernější chlazení, tak aby si návštěvníci mohli vychutnat pivo, které v kašně během zahajovací slavnosti bude téct zdarma pro všechny, v ideální teplotě. U hradní studny ladil struny mistrovských houslí liftboy, který v renesančním kostýmu a v proskleném výtahu měl svážet návštěvníky hradu do tajných chodeb pod Harantovým hradem. Jen si povážte, Kryštof Harant s sebou tentokrát má přivést všechny tři své manželky i tchyně. Všechno musí být dokonalejší než perfektní.

A pak se to stalo... Byla sobota 4. dubna 2020 7.23 hodin ráno středoevropského už zase letního času a já, místo abych na hradě pobíhal po probdělé noci a dodělával poslední detaily, zařval jsem bolestí do ospalého rána. Prokop mě právě vzbudil skokem na hlavu a já se z toho pompézního snu probudil. Žádné otvírání hradu, žádní turisté, žádné Harantovy manželky, ani ten Harant, nikdo. Nic. Prázdnost. Pusto. Zamčená hradní brána. Klid a ticho jak uprostřed prosince. Dva lidé v rouškách si jdou přes náměstí pro čerstvé rohlíky. A že nám ten turistický rok teda divně začíná...

Všichni moc dobře víme, co se děje. Svět ovládá virus a jeho rozmarům se musíme podřídít všichni. Zatím nevíme, kdy všechna přísná opatření pominou a kdy hrad tedy konečně otevře své brány návštěvníkům. Doufáme, že to bude v době dohledné...

Ted' pár praktických informací. Víme na 100 %, že hrad od prvního dubnového víkendu určitě otevřený pro návštěvníky nebude. A to je tak asi všechno, co víme s jistotou. Co bude dál, se uvidí. S největší pravděpodobností bude hledat nový termín festival vín Vínová Paka, ten se na hradě měl konat v sobotu 25. dubna. Z květnových akcí jsme zatím žádnou nezrušili. V sobotu 16. května by měl na hradě vystupovat flétnový soubor Pifferaios, o týden později opět Kryštof Harant při kostýmovaných prohlídkách akce Když Harant ještě hlavu měl... Neděle 7. června divadelní představení peckovského Smajlíka, v sobotu 13. šermířský festival se skupinou historického šermu REGO z Vrchlabí. O posledním červnovém víkendu festival hudby a divadla včetně nedělního koncertu světových jazzmanů... a pak už prázdniny...

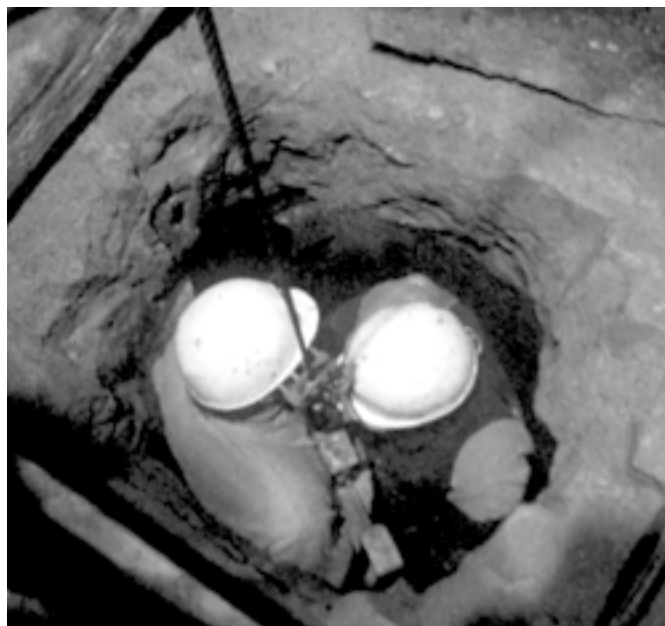
Kdo ví, jak to všechno nakonec bude. Sledujte pozorně internetové stránky hradu, facebook, o všem podstatném se určitě včas dozvíte. Snad se brzo na hradě potkáme...

*Honza Murdych
kastelán hradu Pecka*

Hradní záhady #13

Hádanku z minulého čísla neuhodl nikdo. Jednalo se o šuplík jednoho z mlýnků na kávu z hradní černé kuchyně.

Tentokrát se podíváme na dno. Ne naše, ne společenské, ale studně. Na podzim proběhl ve studni geologický průzkum a od té doby víme přesně na centimetry, jak je hradní studna hluboká. Kdo se svým tipem nejvíce přiblíží správné odpovědi, může se těšit na nějakou tu příjemnou cenu. Takže ještě jednou aktuální otázka: Jak hluboká je v současné době hradní studna? Správné odpovědi v době karantény a virové ideálně mailem na adresu hrad.pecka@centrum.cz.

Místo akcí v knihovně revize knihovního fondu

Měsíc březen je již tradičně spojený s knihou, čtením a poslední dobou se čtenáři a zvýšenou návštěvou knihoven. Letos z důvodu nebezpečí rozšíření zákeřné infekce se nejen v naší knihovně většina akcí nekonala, ale navíc bylo vládou ČR rozhodnuto o uzavření knihovny od 13. 3. až do odvolání.

Začátkem března našťásti stihla ještě v knihovně proběhnout cestopisná přednáška Od Karibiku k mayským pyramidám. Cestovatelé Petr Kvarda a Pavel Chlum nás provedli napříč středoamerickým poloostrovem Yucatán. Prostřednictvím jejich vyprávění jsme se projeli po moderních městech plných luxusu přes močály a pralesy až k tisíce let starým mayským památkám. Navštívili jsme i karibské ostrovy a zažili pravý karibský karneval. Na závěr přednášky jsme nechali návštěvníky rozhodnout, kam se vydáme příště, a po krátké debatě zvítězil Laos.

Žáci 1. třídy ZŠ a děti z MŠ ještě také nepřišli o interaktivní besedu se spisovatelkou Dankou Šárkovou nazvanou Alenka a Krakonoš. Autorka, která žije v Krkonoších, povyprávěla dětem o nejvyšších horách a promítla fotky a videa z Krkonoš. Součástí akce bylo i malé divadélko, kde si děti zahrály hlavní role. Obrázkovou knihu o holčičce, která odjede se svým malým pejskem na hory a tam potká další zvířátka, si malí účastníci mohli s velkou slevou i s podpisem autorky zakoupit.

Ostatní akce knihovny byly zrušeny nebo přeloženy na neurčito. Nekonal se tak Jarní jarmark

ani minikurz internetu pro seniory a samozřejmě ani plánové besedy pro žáky ZŠ. Věříme, že o tyto akce nepřijdete a budeme je moci uvést, až bude situace příznivější. Doufejme, že ještě v tomto roce.

Po uzavření knihovny se místo akcí konala revize knihovního fondu, která je ze zákona stanovena při velikosti naší knihovny provádět jednou za pět let. Při tomto procesu je nutné porovnat každou knihu v knihovně s evidencí a zjišťovat tak skutečný stav knihovního fondu. Revize měla proběhnout v létě, kdy je menší návštěvnost knihovny, ale operativně jsme termín přizpůsobili současnému stavu a situaci.

Po zavedení krizových opatření se nám velmi ocenil dobrý pomocník při komunikaci s uživateli knihovny – Mobilní Rozhlas. Zaregistrovaní dostávali informace nejen z knihovny, ale i důležité informace a instrukce, jak se zachovat v krizových situacích. Prostřednictvím e-mailu jsme posílali jednotlivá nařízení a upozornění občanům, formou SMS jsme zasílali krátké krizové zprávy, tak jak situace vyžadovala. Registrace do Mobilního Rozhlasu je zdarma, je potřeba vyplnit hlavně e-mail a mobilní telefon.

K čemu všemu slouží Mobilní Rozhlas

Mobilní Rozhlas není pouze moderní obdobou klasického obecního rozhlasu. Nabízí občanům mnohem víc. Kombinuje možnost rozesílek SMS zpráv, hlasových zpráv a e-mailů, čímž umožňuje přímou komunikaci mezi obecním úřadem a občany. Důležitá zpráva vás tedy zastihne, ať už jste kdekoli. Obrovskou výhodou Mobilního Rozhlasu navíc je, že neslouží pouze k jednostrannému informování o dění v obci, ale umožňuje vám také na jednotlivá sdělení reagovat.

Co může nabídnout chytré komunikující obec?

- Neunikne vám žádná důležitá informace, i když jste třeba v práci nebo na dovolené.
- Sami si volíte, jaké informace chcete dostávat.
- Máte možnost se zapojit do dění v obci a jednoduše sdělit vedení svůj názor.
- Máte šanci nahlašovat problémy v obci, jako je nepořádek nebo vandalismus, jednoduše přes aplikaci v mobilním telefonu. Aplikace je bezplatnou součástí platformy Mobilní Rozhlas.
- Můžete jednoduše pomáhat sousedům – třeba při hledání ztracených věcí nebo zatoulaných zvířat.
- Více peněz na důležité věci – Mobilní Rozhlas je levné a efektivní řešení obecní komunikace.
- Lepší znalost svých obyvatel, protože od nich má pravidelnou zpětnou vazbu.

Proč se zapojit?

Do chytré komunikace se svou obcí se snadno můžete zapojit i vy. Stačí se do systému zaregistrovat a nastavit si preference toho, jaké informace chcete od své obce získávat. Budete tak dostávat skutečně jen ty zprávy,

které vás budou zajímat. Registrovat se můžete online na webu pecka.mobilnirozhlas.cz, přes aplikaci v telefonu, vyplněním tištěného formuláře na úřadu městyse nebo v knihovně.

Díky zapojení do systému budete moci od obce dostávat důležitá upozornění, přičemž zprávy je možno cílit i třeba dle bydliště občana. Pokud například ve vaší ulici bude plánována odstávka, dostanete o ní informaci přímo na telefon v podobě SMS. Občany, kterých se odstávka netýká, naopak žádné zprávy obtěžovat nebudou.

Kromě zpráv o zajímavých kulturních akcích či praktických upozornění na odstávku, havárii nebo blokové čištění je Mobilní Rozhlas skvěle využitelný i v případě krizových situací. Obec může občany varovat před nebezpečím a zároveň od nich získávat zpětné reakce. Skrze automatizované telefonní hovory pak lze i třeba koordinovat dobrovolné hasiče.

Podstatou Mobilního Rozhlasu je, aby se potřebné informace vždy dostaly k příjemci. Je totiž velký rozdíl mezi pouhým zveřejněním informace a jejím reálným doručením a přečtením ze strany občana. Zapojte se tedy a ujistěte se, že vám již z dění v obci nic neunikne.

Zpracovala: Lenka Knapová

Klub přátel mariáše Pecka pořádá

VI. ročník mariášového turnaje

o pamětní list Kryštofa Haranta, pána na Pecce (1564–1621),
a zápis na jeho pamětní plaketu.

Minulý rok se turnaj konal na jaře, letošní ročník se uskuteční až na podzim. O konkrétním datu vás budeme informovat. Všichni jste srdečně zváni. Hraje se trojkový volený mariáš za své. Za vklad 200 Kč dostanete hlavní jídlo, dále svačinku a hodnotnou cenu včetně legrace. Závazné přihlášky očekáváme na tel.: 723 464 093.

Za organizační výbor Jaroslav Vágner

Projekt Edison na naší škole

Akce proběhla v týdnu od 10. do 14. února. Stážisté dorazili již v neděli 9. 2. navečer do Staré Paky na vlakové nádraží, kde jsme je přivítali společně s rodinami, kde byli potom celý týden ubytováni.

První školní den začal zahajovacím ceremoniálem, kterého se zúčastnila paní ředitelka RNDr. Věra Pavlová, všichni žáci i učitelé a přišla se podívat i paní starostka Hana Štěrbová. Mladší děti předvedly stážistům své znalosti angličtiny formou písní a scének. Žáci druhého stupně seznámili stážisty s Peckou a jejím okolím. Potom již následovaly první prezentace stážistů plné videí, písní, her a diskuzí a to vše v anglickém jazyce. V každé třídě pomáhal s překládáním jeden asistent.

V odpoledních hodinách byl každý den pro stážisty připraven doprovodný program, například návštěva radnice, beseda s paní starostkou a místostarostou Jaroslavem Mikulkou, prohlídka kostela s panem farářem Lubomírem Pilkou a hradu s panem kastelánem Janem Murdychem. Stážisté se zúčastnili kroužku lukostřelby vedeného naším panem učitelem Mgr. Markem Fantou a exkurze do továrny na výrobu vánočních ozdob ve Dvoře Králové.

Ve středu dopoledne proběhl Global village – prezentace jednotlivých zemí (včetně České republiky) formou stánků pro žáky naší i mateřské školy, odpoledne pro veřejnost. Večer jsme s rodiči a dětmi ubytovávajícími stážisty pozvali naše zahraniční hosty do restaurace na večeři.

V pátek ráno jsme se začali loučit závěrečným ceremoniálem, kde děti předvedly stážistům i učitelům, co si z tohoto týdne plného nových informací odnesly. Dozvěděly se totiž spoustu zajímavého o Indii, Indonésii, Jižní Koreji, Taiwanu a Gruzii. Stážisté pochválili naše žáky za dobrou spolupráci a nadšení při prezentacích.

Projekt proběhl v přátelské atmosféře a celkově se vydařil. Děti se zdokonalily v porozumění angličtině a mnohé z nich se zbavily ostýchavosti a procvičily se v mluveném jazyce.

Eva Demmerath

Zápis k povinné školní docházce

Zápisy k povinné školní docházce proběhnou v souladu s právními předpisy, ale s upuštěním od některých tradičních postupů. Uskuteční se v termínu dle školského zákona, tedy v termínech od 1. dubna 2020 do 30. dubna 2020.

Dobu zápisu do prvního ročníku základního vzdělávání stanoví ředitel školy, a to v souladu se školským zákonem (§ 36 odst. 4).

Vzhledem k výše uvedeným mimořádným opatřením situace vyžaduje:

1. organizovat zápisy bez osobní přítomnosti dětí ve škole. Upřednostnit, pokud je to možné, podání přihlášky bez osobní přítomnosti zákonného zástupce dítěte ve škole (datová schránka, email s elektronickým podpisem), případně dle konkrétní situace osobně do školy nebo poštou.
2. pro příjem žádostí o přijetí k povinné školní docházce stanovit dostatečně dlouhé období v rozmezí stanoveném školským zákonem, tedy od 1. 4. 2020 do 30. 4. 2020.

Sledujte internetové stránky školy (www.zs-pecka.cz), kde se budou objevovat nové informace.

Karneval ve škole

V pátek 28. února školní tělocvičnu v Pecce ovládl karnevalový rej. Sešla se tu na tancovačku spousta masek z prvního i druhého stupně. Karneval byl takové zakončení bláznivého týdne, kdy se děti každý den musely vybavit různými kousky oblečení. V pondělí byl den klobouku, v úterý den levé rukavice, ve středu den pravé rukavice, ve čtvrtek den dlouhé šály a v pátek den škrabošky. Třídy sbíraly body za přinesené kousky, pokud bylo více tříd se sto procenty, losovaly mezi sebou. Vyhlášením krále karnevalu, vítězné třídy (3. třída), byl zahájen karneval, kam měli vstup jen pozvaní, tedy majitelé masky.

Masky se nejprve za doprovodu hudby představily ostatním, aby se mohly navzájem napsat do slosování o nejzajímavější masku. Celým karnevalem děti doprovázely hry a soutěže o drobné mlsy a samozřejmě se tancovalo. Na parketu se proháněli policisté, vojáci, sportovci, strašidla, princezny, víly, zpěvačky, potápěč, rybář, rytíři, animované postavy, hrdinové

z filmů a spousta dalších. Postupně se vystřídali na nejrůznějších soutěžích – nošení míčků na lžici, přetahování lanem, souboje v houbičkování, tancování s balónkem, tancování pod sníženou laťkou a spousta dalších. Na závěr byly vyhlášeny nejlepší masky, které si zvolily samy děti. Za první stupeň byl vybrán potápěč, beruška, kočička,

hokejista a medvěd a z druhého stupně si děti vybraly zpěvačku, pikachua a vojenského Jožina. Masky si karneval užily a myslím, že se budou těšit na příští rok. Hurá!

Rádi bychom poděkovali za spolupráci při přípravě a organizaci samotného karnevalu. Děkujeme tedy za výzdobu paním vychovatelkám, deváťákům za fotografování, provádění slovem a spouštění hudby, paní učitelce Rejlové za skvělou organizaci, za ceny do soutěží sdružení SRPŠ, za sčítání hlasů a dalším, kteří pomohli. Děkujeme a těšíme se na příští rok.

Lenka Kupková

Digitální technologie

Na náš projekt Technika nekouše navázal den digitálních technologií.

Ve středu 4. března k nám na školu zavítali zástupci SŠ a VOŠ aplikované kybernetiky z Hradce Králové, aby nám předvedli technologie, se kterými pracují. Na tuto prezentaci jsme vybrali žáky 7.–9. ročníku a kluky z 5. třídy.

Pan učitel a jeho čtyři studenti si zřídili stanoviště v tělocvičně. Tady si děti ve skupinkách vyzkoušely virtuální realitu, 3D tisk, 3D kameru a program pro animování. Během tří hodin získaly děti spoustu informací a seznámily se digitálními technologiemi, šmejdily a zkoušely, co je zajímavé. Obdivuhodná byla komunikativnost studentů, kteří jim všechno ochotně vysvětlovali a povídali si s nimi.

Možná někteří naši žáci zamíří i tímto směrem. Zatím kluci ze 7. ročníku nutně potřebují virtuální realitu a budou prý strašně hodní.

Alena Müllerová

Týden techniky

Součástí našeho projektu Technika nekouše byl i týden techniky, který proběhl od 17. do 21. února. Všechno vypuklo v pondělí, kdy se připravovalo, co budou jednotlivé třídy a žáci dělat druhý den. Úterní dopoledne bylo vyhrazeno technice. Vyráběli se roboti a dopravní prostředky, sestavovalo se ze stavebnic, kreslila a malovala se technika, psalo se povídání o technice.

Ve středu jsme pak všechny výtvary nainstalovali do tělocvičny. Málem jsme se nevešli. Přišel čas pro porotu, která musela vybrat nejlepší práce ve výtvarné, literární a konstrukční části soutěže zvlášť za první a zvlášť za druhý stupeň. Nebylo to vůbec snadné, protože výtvary byly nádherné. První tři ocenění do-

stali diplom a drobné ceny z oblasti techniky. Výstavu devětáci doplnili našimi KITTy obráběcích strojů, robotickým ramenem a našim novým mazlíkem - 3D tiskárnou.

Ve čtvrtek následovala naše výstavička Den techniky. Dopoledne pro MŠ a ZŠ a pro hosty z okolních ZŠ. Pozvání využila pouze ZŠ Husitská Nová Paka. Odpoledne jsme pak uvítali veřejnost. Jsme přesvědčeni, že se výstava návštěvníkům líbila. Během dopoledne se umoudřila i 3D tiskárna a začala spolupracovat.

V pátek pak následoval úklid a zasloužené oddechnutí, že se to povedlo.

Alena Müllerová

Zápis dětí do mateřské školy

v Peckce na školní rok 2020/2021

v čtvrtek 7. května 2020

Proč navštěvovat naši MŠ?

Pracujeme podle Školního vzdělávacího programu Poznáváme svět s Křemílkem a Vochomůrkou obohacený o Netradiční dny, Námětové dny a o poznávání staročeského kalendáře očima dětí.

Navíc dětem nabízíme tyto činnosti:

- Pěvecké činnosti ve sboru Sedmihlásek a Zvoneček
- Sportovní a taneční aktivity Sportík a Hýbáňky
- Pracovní a výtvarné činnosti Šikulové
- Poznávání a ochrana přírody Dubínkova dobrodružství
- Pěší výlety do okolí Pecky s Kryštůfkem a Aničkou
- Práce s interaktivními pomůckami a tabulemi
- Plavecký výcvik s kapříkem Šupinkou
- Logopedická péče – Individuální přístup
- Divadla, koncerty a besedy
- Akce pro děti, rodiče i širokou veřejnost
- Pobyt předškoláků na horách

Informace k zápisu:

Vzhledem k trvajícím opatřením kvůli nemoci Covid-19 nevíme zatím, jak přesně bude zápis do MŠ probíhat. Sledujte webové stránky školky www.ms-pecka.cz, na nich budou zveřejněny aktuální informace.

www.ms-pecka.cz

Mateřská škola Pecka 30

493 799 195, 731 506 023

Masky oslavily příchod jara

V sobotu 22. února po obědě se u obecního úřadu začaly scházet nejrůznější masky, aby oslavily příchod letošního masopoustu. Účast byla opět hojná, hospodáři štedří, hudba hrála k poslechu i tanci veselících se maškar a nabídka dobrot byla pestrá a uspokojila všechny účastníky.

Děkujeme všem za účast i pomoc a těšíme se na příští rok.

autor fotografií: Petra Sekotová

Benefiční festival divadla a hudby na nádvoří hradu

PECKA

27. a 28. červen

2020

Život bez bariér v Nové Pace

V Nové Pace v prostorách bývalé nemocnice a kláštera sídlí nezisková organizace Život bez bariér z. ú. Hlavní činností je poskytování sociálních služeb, zaměstnávání lidí se zdravotním postižením, nabídka přechodného ubytování a rozsáhlá půjčovna kompenzačních pomůcek. Co konkrétně můžeme zájemci nabídnout? Jak můžeme pomoci?

Mnozí se na nás obrátí s prosbou o pomoc. Ráda bych se podělila o několik případů dobré praxe:

... syn si zlomil nohu a potřebovala bych pro něho na dobu rehabilitace invalidní vozíček...

Naše pracovnice zkontaktovala syna, informovala o možnostech rehabilitace a zapůjčila na dobu léčby vhodný invalidní vozík z naší půjčovny kompenzačních pomůcek.

... máme osmdesátiletou maminku na lůžku a nevíme, jak vše zajistit...

Sociální pracovník odborného sociálního poradenství navštíví rodinu přímo v místě bydliště. Poradí, jak pečovat o své blízké. Poskytne informace ohledně příspěvků, pomůže navrhnout bezbariérovost v domě, poradí, kde zapůjčit vhodnou kompenzační pomůcku, předá kontakty na sociální služby v okolí a s rodinou je nadále v kontaktu.

... máme postiženou sestru, nemá dostatek finančních prostředků, nechce být sama doma...

Sestru jsme kontaktovali a nabídli ji bezplatnou službu sociální rehabilitaci. Zde se naučila činnosti, které byly přínosem pro uplatnění se na trhu práce, nebo pracovní uplatnění přímo v naší chráněné dílně. Nabídli ji možnosti dalšího vzdělávání a další navazující aktivity v rámci Lady klubu.

... manžel je dlouhodobě nemocný, nemůže pracovat, nemá důchod...

Manželovi sociální pracovnice pomohla vybavit invalidní důchod, průkaz mimořádných výhod. Nabídla možnosti zápujčky vhodné kompenzační pomůcky. Organizace vlastní i bezbariérovou dopravu pro případný doprovod k lékaři.

... starám se o postiženého syna, nechodím do práce a jsem psychicky přetížena...

Sociální pracovnice nabídla možnost umístění syna v denním stacionáři. Syn bude ve skupině sobě rovných, maminka si psychicky odpočine. Může si najít zaměstnání na kratší pracovní úvazek. Tím se zlepší jak finanční situace rodiny, tak i dosavadní psychická zátěž. Sociální pracovnice může i poradit a nabídnout vhodnou psychologickou poradnu nebo službu, která by pomohla v dané situaci.

... jsme v důchodu, děti bydlí daleko, nemáme nic moc na práci, rádi bychom se někam podívali...

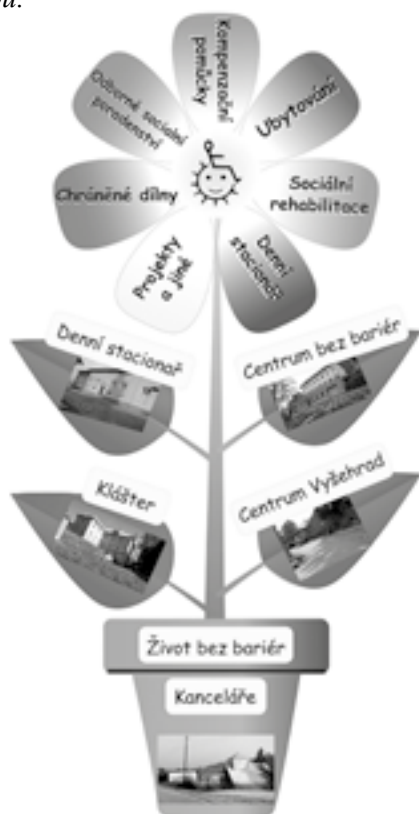
Informovali jsme seniory o poskytované službě sociální rehabilitace a denní stacionář. Nabídli možnost využít Gentleman club a Lady club. Jedná se o organizované aktivity na přání (výstavy, výlety s doprovodem), které jsou určeny pro tyto cílové skupiny.

... máme tatínka, který bydlí sám v domečku a již tuto situaci nezvládá...

Sociální pracovník kontaktoval rodinu i tatínka. Nabídl možnost využít přechodného ubytování v našem bezbariérovém zařízení. Nabídl využít další námi poskytované služby například denní stacionář nebo sociální rehabilitaci.

Život bez bariér, z.ú. více než 15 let pomáhá lidem se zdravotním postižením, seniorům, ale i laicky pečujícím. Cílem je, aby každý, kdo se na nás obrátí s prosbou, našel pomoc pro zkvalitnění svého života. Veškeré informace jsou uvedeny na www.zbb.cz.

Jitka Fučíková, ředitelka

Jan Tobiášek a počátky ochotnického divadla v Pecce

Počátky ochotnického divadla v Pecce jsou stále ještě mírně zastřené historickými peripetiemi. Z větší části se je podařilo rozplést Daniele Coganové v její knize věnované dějinám městečka Pecka, přesto je tu stále ještě dostatek bílých míst, ke kterým můžeme čas od času přidat střípek nového poznání či souvislosti. To se týká i působení buditelského kněze Jana Tobiáška v Pecce.

Vznik peckovského ochotnického divadla je obvykle spojován s rokem 1876/1877. Oporou pro tuto dataci je i průběžné číslování jednotlivých sezon a představení na plakátech Ochotnického divadelního spolku Tyl a odpovídá tomu i záznam z roku 1877, kdy si malíř Josef Prokop u ochotníků vyúčtoval odměnu za vymalování hlavní opony, opony proměňovací a kulis.

Ve Sbírce soudobé dokumentace a kopií na hradě Pecka jsou ale informace i o starších počinech místních ochotníků. V roce 1874 například odehráli představení *Nepokradeš! aneb: Cizé zlato nebláží* (v březnu) a *Krásná Sidonie* (v listopadu). Ještě důležitější je ale informace na plakátu z 8. prosince 1872 ohlašujícím romantickou truchlohru *Katovo poslední dílo*, kterou podle povídky Václava Klimenta Klicpery Točník napsal Josef Mikuláš Boleslavský: „hraje se ve prospěch nového ochotnického divadla“. Toto představení se uskutečnilo v hostinci U hvězdy a účinkovali v něm například p. Rachota, p. Stuchlík, sl. Stuchlíková, sl. Štefanová a další.

Ještě o dalších dvacet let hlouběji do minulosti nás vrací česky psaný dopis z 27. září 1851, kde Peckovští žádají o povolení sehrát představení – úředníci k tomu vyžadovali označení domu, kde má být divadlo hráno, a jmen osob, které budou účinkovat (dokument je uložen v jičínském archivu). Tato úřednická „zvídavost“ i různá přísná opatření proti kulturně společenským aktivitám českého obyvatelstva souvisejí s obdobím tzv. Bachova absolutismu, tedy s dobou vládních a policejních represí, které následovaly po potlačených protihabsburských revolucích po celém rakouském mocnářství v letech 1848–1849. V Českých zemích a Praze byly tyto ozbrojené nepokoje motivovány naléhavými vlasteneckými požadavky, především ohledně úřední rovnoprávnosti češtiny a národní autonomie.

Na Novopacku se buditelské dění točilo kolem řady zajímavých osobností napříč společnostmi (od učitelů, továrníků a obchodníků až po představitele církve). Ve 40. letech patřili k nejaktivnějším Josef Pravoslav Kordina a už zmiňovaný Jan Tobiášek – shodou okolností svého času oba působili jako kaplani v Pecce a v různých obdobích svého života i v Nové Pace. Oba byli nadšení ochotníci a iniciátoři divadelního dění i obecné osvěty v regionu. K intenzivní spolupráci je svedly revoluční události roku 1848. Společně navštěvovali vyhlášené schůze novopackého spolku *Slovanská lípa* v hostinci U zlatého hroznu, kde debatovali i přednášeli. Tento spolek se stal střediskem obrozeneckého hnutí pro široké okolí. Oba muži byli zároveň předními osobnostmi petice kaplanů za narovnání poměrů v církvi. Kaplani, kteří požadovali např. spravedlivější rozdělení povinností mezi kaplany a faráře, stálý plat pro pomocné duchovní, zrušení práva patronů na obsazování far či zřízení nových ústavů a teologických studií, však svou iniciativou popudili vyšší klérus a po odeznění revolučních událostí byli perzekvováni – Kordina se po udání v roce 1852 dokonce rozhodl k odchodu do zahraničí (Lužice), kde nakonec konvertoval k protestantsví.

Ale zpět k Janu Tobiáškově. Narodil se 19. ledna 1811 v Sopotnici na Rychnovsku, od dětství hrál na varhany a klavír a zpíval. Studia absolvoval v Rychnově nad Kněžnou, České Třebové a Litomyšli, biskupský seminář následně v Hradci Králové, kde byl v roce 1835 vysvěcen na kněze. V Hradci Králové se také seznámil s Václavem Klimentem Klicperou a nacházel se pro divadlo.

Po krátkém působení v Radimi a v Nové Pace přichází 12. června 1839 jako osmadvacetiletý mladík do Pecky (ve farní kronice je k jeho jménu připojen přídomek *Častolovicensis*) a hned se aktivně zapojuje do

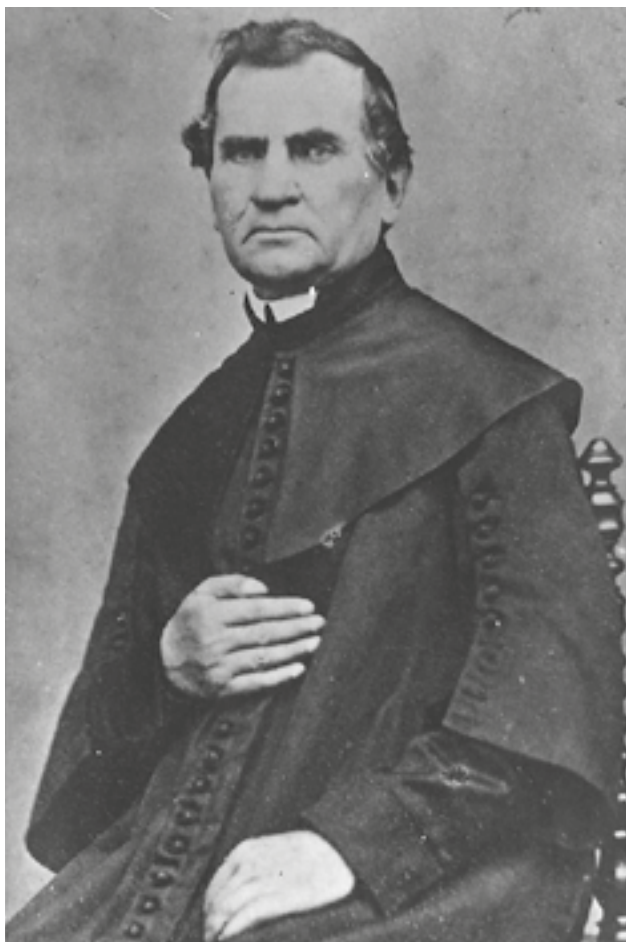
místního dění. S učitelem Františkem Hejtmanem se prý zasloužil o prosazení češtiny jako vyučovacího jazyka na zdejší škole.

Už v roce 1842 je také jeho jméno spojováno s vůbec prvním doloženým divadelním představením v Pecce. Toho roku místní nadšenci zastoupení kaplanem Tobíáškem, truhlářem Václavem Součkem a kominíkem Janem Moserem sehráli na náměstí v nově postaveném hostinci U koruny jednoaktovku Kašpárek dostává za vyučenou. Představení mělo velký úspěch a povzbudilo ochotnické „pionýry“ k další práci. Bylo ustaveno divadelní komité v čele s hudebně i organizačně nadaným Janem Tobíáškem. Komité rozhodlo nejen pokračovat v hraní, ale také postavit pro peckovské divadelníky vlastní podium a pořídit divadelní oponu. Jak uvádí D. Coganová, na jeviště tehdy finančně přispěli Josef a Heřman Munslové a Josef Dresler. Plátno a dřevo dodal Václav Štefan a truhlářskou práci za stravu obstaral Václav Souček. Dekorace vymaloval semilský malíř Vincent Švejma. Původní jeviště mělo šest dekorací na třech oponách, které se bohužel nedochovaly. Na přední oponě měla být vyobrazena Pecka, na přistavcích po stranách pak podobizny Přemysla Otakara II. a Prokopa Holého. Místo nich později malíř František Kudrnovský starší vymaloval anděly.

Samostatnou aktivitou Jana Tobíáška bylo založení veřejnosti určené knihovny, do níž knihy pořizoval z vlastních úspor a z dobrovolných příspěvků za představení. Vydávání českých knih ostatně Tobíášek podporoval i jako jeden z donátorů nadace Českého museum Matice České.

Tato první vlna nadšení pro ochotnické divadlo se v Pecce bohužel nezhodnotila v dlouhodobější tradici. Jak víme, po necelých deseti letech, v roce 1851 (viz výše), už se divadlo hraje pouze podomácku a pomalu, ale jistě upadá.

Zjevně k tomu přispěly nejen politické, ale zřejmě i personální důvody, konkrétně odchod Jana Tobíáška v roce 1847. Pro ochotníky totiž nejen skládal hudbu

k písni a staral se o hudební doprovod představení, ale byl zřejmě i jejich myšlenkovým vedoucím a organizátorem v širší souvislosti. Tak jako všude, kam přišel.

Na dění se podílel v Jičíně, kde byl kaplanem od roku 1847. Společně s dalším významným obrozencem Antonínem Vánkem Malochem vydal v roce 1856 sbírku České zpěvy (vyšla u známého jičínského nakladatele Františka Kastránka), pro niž řadu písní složil a hlavně jich množství opatřil nápěvy. Sbíрка zahrnuje jak autorské vlastenecké písně vytvořené výkvětem tehdejší české inteligence (Čelakovský, Hanka, Kamarýt, Vinařický, Šir...), tak i oddíl Písní městských polonárních a oddíl Písní národních. Sbíрка je uvozena písní Věnování – příznačně

s ruským nápěvem, následují „motivační“ České písně, Čechové, Slovo české... Autorství Jana Tobíáška je označeno iniciálami J. T.

Stejně tak zásadní byl i Tobíáškův opětovný příchod na faru v Radimi, kde působil dalších 12 let, až do své předčasné smrti v roce 1868. Prvním jeho krokem bylo založení občanské knihovny, její základ tvořily vydané divadelní hry, aby se lidé mohli vzdělávat, z vlastních úspor pak zřídil i knihovnu školní. Založil také ochotnický spolek a pro jeho vystoupení dal vymalovat jeviště ve valdické kartouze. Představení řízená J. Tobíáškem byla prý vždy dokonale připravena, takže hosté pravidelně přijížděli i z Jičína. Herci byli převážně studenti, mezi nimi i budoucí jazykovědec Jan Gebauer. Na radimské faře se v dobách Tobíáškovy působení sjížděly významné buditelské osobnosti z širokého okolí. Tobíášek byl vyhledáván nejen pro svůj rozhled a nadšení pro vše české, ale také jako muzikant a příjemný společník s vytříbeným smyslem pro spravedlnost a vztah k lidem.

Zemřel 5. prosince 1868 a je pohřben v Radimi.

-vk-

Ježiholky v Úžasňákově

Víte, kde je Úžasňákov?

Oficiální název obce je Kruh a je tam všechno úžasňákové! Úžasní diváci, úžasný pan starosta, úžasný šéf historického statku, který nám podal úžasný výklad při exkurzi. A pošmákli jsme si na úžasném pohoštění v úžasných prostorách statku... Na cestu se první parta tentokrát vydala už za ranního šera v 6.30 hodin. Vezli jsme s sebou všechnu světelnou a zvukovou techniku, jejíž instalace dá pořádně zabrat. Když dorazila druhá skupina herců, dostavěli jsme scénu a líčení a přípravy se rozjely na plné obrátky. Všichni běhali sem a tam jako mravenečci, aby vše bylo připraveno na správném místě. Už v 9.30 se ze sálu ozývalo štěbetání a před 10. hodinou byl sál zaplněný do posledního místečka natěšenými dětmi. Jako v úle hučelo v sále téměř stopadesát malých diváků, kteří ale jak mávnutím kouzelné-

ho proutku ztichli při prvním gongu... Otevřela se opona a pohádka Ježiholky z podhradí se rozjela na plné obrátky. Herecké výkony, tanečky, písničky, efekty... všechno klapalo jako hodinky. Herci hráli s velkým nasazením a zápalem, snad ještě zase o kousek líp než minule. Děkovačka nebrala konce a malým diváčkům se ani nechtělo ze sálu odcházet... Ten nekonečný aplaus je pro nás odměna za ty hodiny zkoušek a příprav, který tomu ve volném čase věnujeme. Realizační tým Jana Krchová, Tomáš Stuchlík, Ivana Nosková a řidička Hana Plotová si opět musel zařídit v zaměstnání dovolenou, za což všem patří potlesk největší.

Všem velkým i malým aktérům patří velký obdiv a dík.

Ivana Nosková

Poděkování

Děkujeme paní starostce a Úřadu městyse Pecka za finanční podporu našich společenských akcí v Domě s pečovatelskou službou. V loňském roce to byla oslava MDŽ a předvánoční posezení vždy s příjemnou hudbou kapely pana Pavlíčka. Letos to opět byla oslava MDŽ s hudbou a samozřejmě s občerstvením. Určitě budeme pořádát i další posezení a pevně doufáme, že se připojí více obyvatel Pecky.

Vřelé díky.

Obyvatelé Domu s pečovatelskou službou

Lampa

Dnes poprvé se vydávám sama na velkolepou párty do místní horské chaty. Ukončení lyžařské sezony si nikdo nenechá ujít. Ale půjdu až po dvaadvacáté hodině. Nemůžu vynechat svůj nejoblíbenější rozhlasový seriál Tluchořovi. Aspoň mě poslech hodí do pohody.

„Hlásím odchod, ještě si skočím na záchod,“ volám z chodby na tetu.

Na wc mi trochu zatrne. Slyším z venku opilecké hlasy, nejspíš se pokouší o zpěv.

Bojím se vyrazit do tmy. Nechtěla bych potkat opilce.

„Beáto, ty s někým mluvíš?“ volá na mě teta z kuchyně.

„To je venku, asi si pro mě jde Šimůnek,“ odpovím v žertu.

Jen jak jsem to dořekla, ozvalo se bouchání na okno.

Překvapením jsem poskočila.

„Teto, někdo je za dveřmi, nechceš jít otevřít?“ říkám vystrašeně.

„Nu, co mám dělat, ty strašpytle.“

„Dobrý večer, panímámo,“ povídá Šimon opilý, leč roztomilým hlasem.

Opatrně jdu k prahu. Zírám na krásného Šimona a neznámého, méně hezkého kluka.

Páni, já si ho podvědomě přivolala.

„Kde... kde se tu berete?“ vysoukám ze sebe.

„Šli jsme za světýlkem,“ vysvětluje ten druhý.

„Ty... tys... nás přišla... ty jsi Petrova... sestra?“ kótká Šimon.

Tak takhle jsem si jeho první větu, pro moji osobu vůbec nepředstavovala. On byl již rok má velká platonická láska. Poznala jsem ho loni na té samé akci, jaká se koná dnes. Byl středem pozornosti a zjistila jsem, že je to dobrý kámoš mého staršího bráchy. On mě s ním nikdy nechtěl seznámit. Takže jsem na něj vždycky jen obdivně koukala, aniž by věděl, že existuji.

Ted' tu stojí pár centimetrů ode mě a se zájmem si mě prohlíží.

„Brácha tady není. Je na lyžovačce v Alpách a já jdu ven,“ říkám rázně.

„My jdeme taky na večírek, ale Šimon trochu přebíral dole v hospodě. Já jsem Lukáš a tohle je Šimon,“ ukazuje na mého vysněného miláčka.

„Vím, kdo to je.“

„Super, tak jdeme pařit! Kamaráde, nepadej.“ Snaží se ho zachytit. Šimon však spadl jako hruška, zády do sněhu pod stoletou lípu.

„To chce dýchání z úst do úst,“ říká Lukáš.

Klekne si vedle něj. Rozevře mu rty a profesionálně provádí resuscitaci.

Škoda, že Šimon nedorazil sám. Já bych si ho uložila na gauč a nechala ho v klidu vystřízlivět. Před tímhle klukem nechci dávat najevo, že mi na Šimůnkovi záleží.

Lukáš není tak pod parou, tuhle noc si bude určitě pamatovat.

„V tomhle stavu se nikam nedoplazí,“ říkám.

„Tak jdi napřed. My si někoho stopnem na silnici a sejdeme se tam.“

„Ok,“ odpovím laxně.

Vím, že nedorazí. Doufám, že ho aspoň Lukáš dopraví v pořádku domů. Snad ho napadne zavolat taxík.

Ale byla jsem ráda, že jsme se s Šimůnkem neminuli. Přilákalo ho světlo z pokoje.

Měl se opít až na chatě a já bych vzala odvalu ho oslovit. Třeba bychom spolu i tančili...

Tohle mě ani ve snu nenapadlo. Budu si na něj muset počkat do příštího roku.

Vyrostu do krásy. Bude mi šestnáct. Takže za rok ho přivábím já svou osobností a ne rozsvícenou lampou v mém pokoji.

Alena Nedomová

Kumraus opět na Pecce

Ku příležitosti Otvírání hradu Pecka jsme na začátek dubna opět navařili peckovského Kurmause. Výtečnou peckovskou jedenáctku vám rádi dovezeme až k vašim dveřím.

Objednávky na telefonu 776 241 870 (Honza Murdych).

Více info www.bezdruzic.cz/pivo

Osud památek nám není lhostejný

Vážení čtenáři,

loni na podzim, když jsem procházel lokality na Peckovsku, mj. Vala a Hradiště u obce Kal, tak jsem též zavítal na Rašina.

Zde při cestě stojí lípa a kamenný kříž v k. ú. Vidonice. Tato historická památka zde něco pamatuje, má svoje poslání a velice jsem byl překvapen, že je na tomto místě vysazena nová lípa (následovnice) a umístěn památný kámen s historickým označením. Zde bylo též vybudováno ochranné pásmo uvedené památné lípy krásným dřevěným plůtkem. Toto mě velmi překvapilo, a proto jsem pátral po zhotoviteli. Myslel jsem, že ŽP při MěÚ v Nové Pace. Místostarosta, pan Mikulka, mi sdělil, že vše na své náklady nechal zhotovit SDH ve Vidonicích.

Vážení vidoničtí hasiči, upřímně Vám všem za tuto zásluhou činnost děkuji. Děkuji Vám za obnovu této historické památky pro další generace a oceňuji též, že Vám není lhostejný vzhled krajiny!

Tato lípa srdčitá a borovička nedaleko před odbočkou na Kal jsou památné stromy zaregistrované v ústředním seznamu ČR, jsou vyznačeny ve vojenských mapách (již před 100 lety) a též zaměřeny jako triangulační body.

Je velice dobře, že v dnešní době se najdou dobří lidé, kterým osud památek po našich předcích není lhostejný. V obci Tatobity, na úpatí strážné hory Kozákov, se nachází tisíciletá památná lípa srdčitá, která mj. pamatuje procházející husitské vojsko na Lomnici, Kumburk apod. Svoji majestátností o obvodu kmene 9,2 m je v koruně stažena obručí, je již dutá, o část koruny přišla jako rášinská, ale vytvořila si částečně novou. Svůj život zdaleka nevzdává, tak snad další století ustojí. Uvedená obec má tuto lípu, která se stala stromem roku 2015 a v roce 2016 získala 2. místo v EU, ve znaku a občané obce si tohoto stromu velmi váží.

Od roku 1952 jsem dělal p. faráři Fr. Kalenskému ministranta u sv. Bartoloměje v Pecce. V 50. letech každou neděli v 8 hod. při bohoslužbě „praskal kostel ve švech“, byl zcela zaplněn věřícími. Ano, to bylo v době, kdy v Pecce a spádových obcích žilo více jak 2 500 občanů! Po Mši svaté věřící zcela zaplnili prostor před kostelem a radnicí. Povídali si a pak hurá k Roubalom či Fejfarom. Paní Roubalová každou sobotu odpoledne vařila na velikých kamnech v objemných hrncích vyhlášenou dršťkovou polévku. To byla vůně až před hotelem a mnoho hostů si ji v bandaskách též odnášelo

Foto: Odhalení pomíniku na Rašinách z 26. října 2019

domů. S křupavým pečivem to byla pochoutka! Teplá jídla denně bývala zcela samozřejmostí.

Pan farář Kalenský byl velký dobrák, lidový kněz a věřícími byl velmi oblíben (milován). Uvedená stálá velká účast u sv. Bartoloměje byla tehdy trnem v oku některým mocným a státním orgánům. Všude v kostelích měli své pozorovatele (špehy), kteří podávali o účasti věřících a obsahu kázání kněží hlášení na StB. Z tohoto uvedeného důvodu je pan farář Kalenský přemístěn roku 1961 do Třeběchovic pod Orebem. (L. P. 1964 k velké jeho radosti jsme ho s kamarádem p. K. Vondroušem navštívili.) Při poslední bohoslužbě se loučí se svými věřícími, po 16 letech služby v Pecce je tato chvíle nesmírně bolestivá pro něho i jeho maminku! Zároveň představuje svého nástupce p. faráře Mir. Stryhala, který též vážený kněz v Pecce sloužil úctyhodných 34 let a L. P. 20. 12. 1995 umírá. Za tuto dlouhou dobu své služby byl též věřícími velmi oblíben a vážen.

Daleko hůře než Fr. Kalenský ze stejných důvodů dopadl p. farář J. Toufar z farnosti v Zahrádce o. Le-deč nad Sázavou a byl též přeložen do Čihoště. Tzv. čihošťský zázrak a co následovalo, je každému známo. Při prvním výslechu ve Valdicích v lednu 1950 uvádí, kdo z kněží se dotazoval na uvedenou událost. Mj. uvádí administr. Mir. Stryhala z Uhelné Příbrami,

to mu p. Stryhalovi soudruzi též spočítali! Dále uvádí fotografa p. Peškeho z Čáslavi, který p. Toufarovi na jeho žádost zhotovil tisíc pohlednic svatostánku s křížkem čihošťského kostela (zázraku), které pak p. Toufar rozdával poutníkům na památku. Soudruzi to p. Peškemu, fotografovi, též spočítali a dostal 13 let natvrdo! A kdyby p. Peško nafotil tenkrát jen omylem kasárna, tak by ho asi s Urválek poslal na šibenici? Asi jo. Pan farář Toufar byl v únoru 1950 ve Valdicích hlavním vyšetřovatelem L. Máchou téměř umlácen k smrti a 25. 2. 1950 ve st. sanatoriu v Praze v nesmírném utrpení a bolestech před 70 lety umírá. Ve vězeňské bedně je tajně na hřbitově v Ďáblicích zakopán. Dle mého názoru P. J. Toufar a P. J. Štemberka, poslední farář v Lidicích, měli již býti dávno prohlášeni za svaté.

Od roku 1948 to byla Gottwaldova a Čepičkova doba pod heslem „ZAKROUTÍME JIM KRKEM“. V uvedeném roce 1950 bylo na Pankráci popraveno 52 politických vězňů, mj. M. Horáková. O rok později 53 odsouzených atd. Vše je ale na dlouhé psaní. Před Vánocemi jsem zjistil, že v Pecce je (dočasně?) uza-

vřena poslední hospoda, jako malý si v 50. letech pamatují v provozu v Pecce a spádových obcích 10 hospod a v některých byly i zábavy. Též mě mrzí, že i ta poslední textilka, kde jsem také pracoval, jako jinde vzala za své. Jak je dnes na mnoha místech vidět, tak z těchto opuštěných objektů vznikají místy muzea, tak kdo ví?

Ale co zaměstnanost na Peckovsku?

Jo, kde jsou ty časy, kdy v neděli v Pecce otevřena od 8 do 11 pošta, trafika p. Menčíka, u Tichých na zaklepání na okénko byl vždy každý obsloužen, cukrárna u Jůzu atd. A co takhle vyhlášený chléb J. Manycha, na vše zapomeňte, prosím! Bez hospody prejení živo v obci, ještě že v mnoha obcích v ČR tuto službu (nahrazují) poskytují hasiči ve svých stáncích (hasičárnách) u dobrého pívka a na pokec pro místní.

Vážení hasiči na Peckovsku a ve Vidonicích, ať se daří a sv. Florian vždy s vámi!

Vážení čtenáři LP, hodně zdraví po dlouhá léta a hezké prožití svátků velikonočních vám všem přeje

Václav Plecháč

19. ročník Mistrovství Pecky v běhu na historických lyžích a zabijačkové hody

Již tradičně jsme se sešli o prvním únorovém víkendu v Kempu Pecka na akci Mistrovství Pecky v běhu na historických lyžích spojené se zabijačkovými hody. Letos nám nebylo dopřáno sněhu, ale i tak jsme si poradili a závody se uskutečnily s lyžemi na zádech. Panovalo krásné slunečné počasí, a tak do areálu dorazila rekordní návštěva. Po celou dobu konání akce hrála místní kapela Country Náhoda Pecka, které patří velký dík. Veškeré zabijačkové dobroty se snědly a někteří návštěvníci zůstali do večerních hodin.

Celkovým vítězem běhu se stal Jan Pavel z Pecky.

Velké díky patří peckovské školce za účast těch nejmenších.

Věřím, že se na podobných akcích opět sejdem v Kempu Pecka. I přes současnou nepříznivou situaci ohledně uzavření provozovny z důvodu nařízení vlády ČR se těšíme na brzkou shledanou.

Pro aktuální vývoj sledujte náš facebook.

Jaroslav Hudec

Výroční schůze hasičů okrskového výboru

V neděli dopoledne 23. února se v sále kulturního domu v Bělé u Pecky konala výroční schůze okrskového výboru hasičů 15. okrsku. Členové okrskového výboru a delegáti z jednotlivých sborů se sešli, aby vyhodnotili činnost hasičských sborů v loňském roce a nastínili úkoly, které je čekají v roce letošním.

Schůzi zahájil a řídil okrskový starosta Michal Pavel. Přivítal přítomné, zvláště pak hosty. Paní Věru Polákovou, starostku obce Vidochov, a pana Jaroslava Mikulku, místostarostu Úřadu městysu Pecka.

Poté minutou ticha přítomní hasiči uctili památku těch členů, kteří v loňském roce zemřeli.

Okrskový výbor se v loňském roce sešel celkem třikrát. Na únorové výroční schůzi byla hodnocena činnost sborů v roce 2018 a výhled očekávaných úkolů v roce 2019. V dubnu se projednávala příprava 1. kola soutěže v požárním sportu, které následně proběhlo v sobotu 11. května v Pecce. Třetí schůze byla 3. listopadu. Bylo provedeno zhodnocení průběhu a výsledků okrskové soutěže a projednala se příprava výročních valných hromad jednotlivých sborů dobrovolných hasičů v okrsku. Je jich celkem osm.

Okrskový velitel Josef Nyč poté přítomné seznámil s výsledky aktivity a brigádnické činnosti jednotlivých hasičských sborů v loňském roce, jak vyplynulo z jednání jejich výročních schůzí. Ve sborech je organizováno celkem 425 členů. Z toho 267 mužů, 129 žen, 3 dorostenci (15–18 let), 22 dětí (6–15 let) a 4 děti do 6 let.

Vyazuje se počet akcí, účast členů a počet odpracovaných hodin na údržbě hasičské výzbroje, výstroje a zařízení, na údržbě vodních zdrojů, na organizaci kulturních a společenských akcí, na pomoci obcím, na požární prevenci a přípravě odbornosti členů. Celkem bylo loni odpracováno 1 207 hodin.

Při projednávání úkolů pro letošní rok bylo dohodnuto, že okrsková soutěž se letos bude konat v sobotu 16. května v Bukovině u Pecky. Probralo se, co je potřebné pro soutěž zajistit. SDH Bukovina u Pecky a SDH Bělá u Pecky si letos připomínají 125 let od založení svých sborů.

150 let od založení si letos připomíná SHD Jičín a zároveň uplynulo 50 let od založení hasičského záchranného sboru. Jičínští hasiči chtějí připomenout tuto výročí v pátek dne 1. května a ten den na náměstí v Jičíně shromáždit co nejvíce historické hasičské techniky. Žádají proto

hasičské sbory v okrese, aby je podpořily a svoji hasičskou výzbroj přivezly. Peckovský okrskový výbor vyzývá místní sbory, aby tuto akci podpořily, a tak prezentovaly svůj sbor a okrsek. Do konce března je třeba sdělit, zda a s čím do Jičína pojedou.

Novopacký okrsek pořádá svou okrskovou soutěž v sobotu 30. května ve Vrchovině.

Okresní kolo v požárním sportu se bude letos konat v neděli 7. června v Nové Pace.

Ve Vidochově proběhne v sobotu 27. června hasičská soutěž O pohár starosty.

Jednohlasně bylo schváleno, že dosavadní funkcionářské složení okrskového výboru 15. okrsku peckovského bude beze změn pokračovat v práci v dalším volebním období.

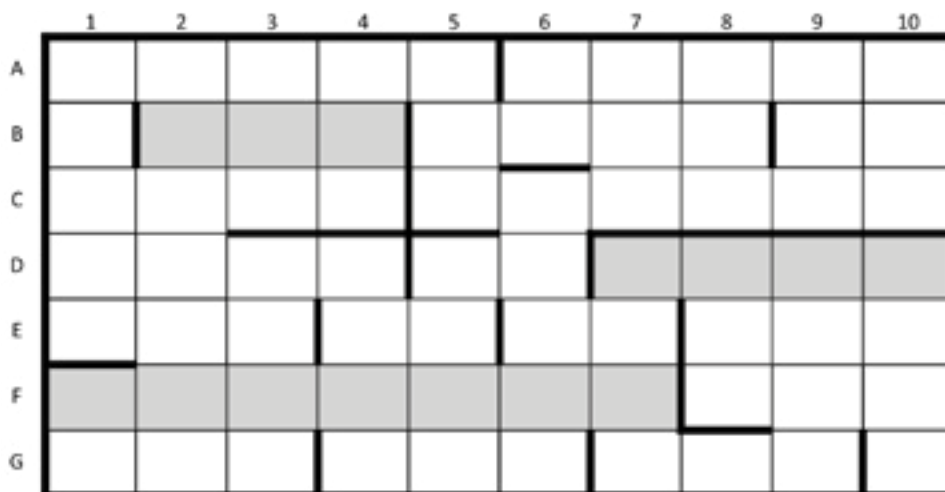
V diskuzi oba představitelé obcí zdůraznili a kladně hodnotili úlohu hasičských sborů a vyjádřili jim poděkování za jejich aktivní práci a v další činnosti popřáli hodně zdaru.

Okrskový starosta poděkoval vidochovskému sboru, že se aktivně stará o mládež. Popřál, aby se všem hasičským sborům letos dařilo plnit své poslání a zadání úkoly.

Petr Pavel

12. literární křížovka

V tajence je ukryt název cestopisu, který pojednává o místech a společnostech na zeměkouli, jejichž společným znakem je matriarchát. Správné znění tajenky z Listů Peckovska 4/2019 je: Český ráj.

Vodorovně:

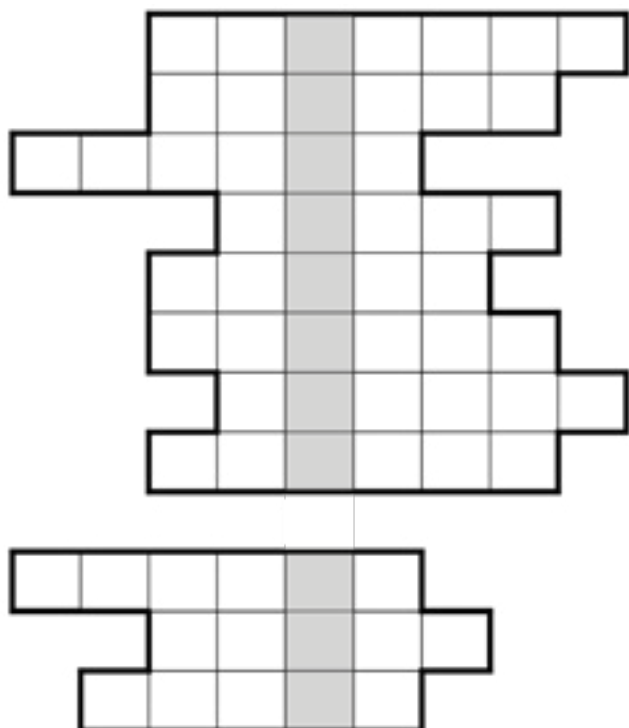
A: Prázdný takt; zpěvohra; B: Předložka; 1. část tajenky; anglicky „skutečný“; chatovací zkratka (stařík); C: Portugalské mužské jméno; část chrámu; D: Internetový obchod; předložka; 2. část tajenky; E: Časový úsek : bobizační slabika; MPZ Nizozemska; anglicky „čaj“; F: 3. část tajenky; nemocniční zkratka; G: Elektronická evidence tržeb; druh reaktoru; obchodní akademie v Praze; energie (zkratka)

Svisle:

1: Vložení; předložka; 2: Havajský hudební nástroj; 3: Planetka; umět; 4: Zájmeno ukazovací; český básník; 5: Papoušek; vietnamské platidlo; 6: Estonská obec; ponoření; 7: Cestovní doklad; výměšek jater; 8: Domácky Eliška; ruské ukazovací zájmeno; spojka; 9: Pokolení; římský krutovládce; 10. Japonská lovkyně perel; prestižní americká univerzita Pomůcka: AGR; ama; dong; Luan; Oda; Oe; vuota

Křížovka: Osobnosti Peckovska

V tajence je ukryto jméno známého psychologa, který se narodil před 110 lety ve Vídni a jehož otec pocházel z Pecky.

Kolik březnových mlh, tolik ... v roce (doplňte pranostiku)

číslo pro výpočet data Velikonoc

latinsky příroda

řecká bohyně osudu

náplň

zemědělec

plod malinovníku

klenot

garance

otisk

židovské Velikonoce

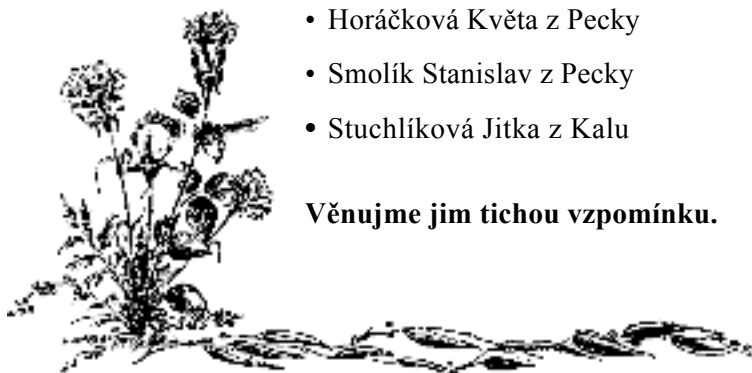
Oslavili svá životní jubilea

V 1. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní výročí tito naši spoluobčané:

- Kalenská Marie – 85 let
- Šepsová Marie – 85 let
- Špůrová Jiřinka – 97 let
- Kalvach Jaroslav – 90 let
- Roubal Miloslav – 85 let
- Trybenek František – 88 let
- Mikulka Josef – 88 let
- Havlová Růžena – 86 let
- Petrová Marie – 80 let
- Raisnerová Jiřina – 80 let
- Plecháčová Miluška – 80 let
- Kracíková Zdeňka – 99 let
- Kühnelová Miloslava – 86 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohodu

Navždy nás opustili:

- Horáčková Květa z Pecky
- Smolík Stanislav z Pecky
- Stuchlíková Jitka z Kalu

Věnujme jim tichou vzpomínku.

*Další číslo Listů Peckovska vyjde v červnu 2020.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. června.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.*

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecky.

březen 2020, ročník XXX.

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelařová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč